

Άγιος Μωσής: Παλικαριές και πνευματικά κατορθώματα! (2)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο άγιος Μωυσής ο Αιθίοψ ο εν Αιγύπτω ασκήσας. (Έργο του Φώτη Κόντογλου).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=509176>

Παλλαδίου, Λαυσαϊκή Ιστορία

Ο μακάριος Μωυσής ο Αιθίοψ, που πρώτα ήταν αρχηγός μεγάλης συμμορίας ληστών και μετά έγινε μοναχός δοκιμότατος και ιερέας και ένας από τους μεγάλους πατέρες, στις αρχές της μοναχικής του ζωής πολεμήθηκε τόσο πολύ από το δαίμονα της πορνείας, ώστε παρά λίγο να παραιτηθεί από το σκοπό του.

Αντιστάθηκε όμως στον εχθρό με αυστηρή νηστεία και ησυχία. Με συμβουλή του μεγάλου Ισιδώρου της Σκήτης, κλείστηκε μέσα στο κελλί του, και για πολύν καιρό ούτε έβγαινε έξω ούτε έτρωγε τίποτε άλλο, εκτός από μια λίτρα* παξιμάδι.

Επιπλέον δούλευε πολύ και έκανε πενήντα ευχές την ημέρα.

Πολέμησε έπειτα (το δαίμονα) και με συνεχή αγρυπνία. Έξι χρόνια δεν κοιμήθηκε καθόλου τη νύχτα.

Και μολονότι έλιωσε τελείως το σώμα του, η πύρωση της σάρκας και τα πειρασμικά όνειρα συνεχίζονταν όπως πριν. Μετά απ' αυτό υποδηλώθηκε σε άλλη σκληραγωγία: Έβγαινε τις νύχτες, πήγαινε στα κελλιά των ηλικιωμένων αδελφών, που δεν μπορούσαν να μεταφέρουν νερό για τις ανάγκες τους, έπαιρνε τις στάμνες τους, χωρίς εκείνοι να παίρνουν είδηση, και τις γέμιζε νερό γιατί η πηγή ήταν πέντε σημεία (μίλια) μακριά από τα κελλιά μερικών.

Μια νύχτα λοιπόν, καθώς είχε σκύψει στο πηγάδι για να γεμίσει τη στάμνα κάποιου μοναχού, ο δαίμονας τον χτύπησε από πίσω μ' ένα ρόπαλο και τον έριξε κάτω, αφήνοντάς τον (να κείτεται) στον τόπο εκείνο σαν νεκρός. Την άλλη μέρα ήρθε ένας μοναχός και τον βρήκε πεσμένο και μισοπεθαμένο.

Έτρεξε και το είπε στον μεγάλο Ισίδωρο.

Εκείνος λοιπόν πήγε μαζί με μερικούς άλλους, τον σήκωσε και τον έφερε στην εκκλησία (της Σκήτης). Τόσο βαριά [πληγωμένος] ήταν, που μόλις μετά από ένα χρόνο μπόρεσε να συνέλθει.

Τότε ο μεγάλος Ιερέας τον Χριστού Ισίδωρος του λέει:

- Αδελφέ Μωυσή, σταμάτα πια να πολεμάς τους δαίμονες και να τους εξοργίζεις τόσο. Γιατί η άσκηση έχει όρια και στην πάλη με τους δαίμονες.

Όμως ο Μωυσής, το διαμάντι του Χριστού, του αποκρίθηκε:

- Δεν θα πάψω να τους πολεμώ, ώσπου να πάψουν οι ονειρικές φαντασίες μου.

Μετά απ' αυτό, του ξαναλέει ο μέγας Ισίδωρος:

- Στο όνομα του Ιησού Χριστού, παύουν απ' αυτή τη στιγμή τα άπρεπα όνειρά σου. Από τώρα να έρχεσαι χωρίς δισταγμό και να κοινωνείς τα θεία Μυστήρια. Βασανίστηκες τόσο σκληρά απ' αυτό το πάθος, για να μην καυχηθείς ότι με την άσκησή σου τάχα το νίκησες. (Βασανίστηκες) για το συμφέρον σου, για να μην πέσεις στην έπαρση.

Όταν (ο Μωυσής) άκουσε αυτά (τα λόγια), γύρισε στο κελλί του. Από τότε φρόντισε ν' αγωνίζεται στην ησυχία με μέτρο, και απαλλάχθηκε από το πάθος της ακολασίας.

* Η (ρωμαϊκή) λίτρα είχε βάρος 320 γραμμαρίων.

Απόσπασμα από τον "Μικρό Ευεργετινό", έκδοση β', της Ιεράς Μονής Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής.